

Izmenjava obrambnih izkušenj

Gostje iz Beograda v Agrostroju

Na večdnevni delovni obisk je minuli mesec v Ljubljano in našo republiko pripotovala štiričlanska delegacija Zveze rezervnih vojaških starešin Jugoslavije. Visoke goste iz Beograda so sprejeli predstavniki republiške, mestne in občinskih konferenc ZRVS, LO in TO. V prostorih naše občine so imeli razgovore in si izmenjali izkušnje na področju SLO in družbene samozaščite.

Glavne teme pogovorov so bile predvsem način izobraževanja rezervnih vojaških starešin, izobraževanje prebivalstva za potrebe SLO in DS, ustanavljanje aktivov ZRVS v organizacijah združenega dela, usmerjanje mladih v obrambne in vojaške poklice in nenaadnje način financiranja te družbene dejavnosti. Gostje so bili nemalo presenečeni nad organiziranostjo ZRVS in TO, zlasti v naši ši-

šenski občini, ki je v organiziranosti in usposabljanju dosegla znatne uspehe. V Beograd se bodo vrnili z dragocenimi izkušnjami, saj takšnega delovanja ZRVS, LO, TO in DS ter SLO, ki temelji izključno na samoupravnem dogovarjanju vseh družbenih dejavnikov, niso zasledili v nobeni drugi republici. Izkušnje, ki so jih pridobili v naši republici, bodo v dragoceno pomoč tudi drugod v Jugoslaviji.

Delegacija iz Beograda, ki jo je vodil polkovnik Sreten Zarić, je obiskala še krajevno skupnost Koseze, eno največjih v naši občini, nato so s pogovori nadaljevali v organizaciji združenega dela Agrostroj. Te organizacije niso obiskali slučajno, kajti v njej deluje 29-članski aktiv ZRVS, ki je lahko za zgled številnim drugim organizacijam združenega dela.

Jože Čurin

Zadovoljni s prikazanim znanjem

Na občinskem tekmovanju ekip osnovnih šol s področja SLO in družbene samozaščite je sodelovalo 30 ekip. Največ uspeha je zabeležila ekipa osnovne šole Franca Bukovca, pred ekipo osnovne šole Oto Vrhunec-Blaž in ekipo osnovne šole Zvonko Runkc.

40 let Rdečega križa

Ob tednu Rdečega križa in v počastitev 40-letnice Rdečega križa v Sloveniji in Jugoslaviji je bila na osnovni šoli Riharda Jakopiča slovesnost, na kateri so podelili zlate in srebrne znake Rdečega križa, diplome republiškega odbora Rdečega križa in priznanja občinske organizacije. V kulturnem programu so sodelovali učenci tamkajšnje osnovne šole.

In memoriam

Roman Stana

Potem ko smo zvedeli za nenadno, kratko in zahrbtno bolezen, je le redkokdo od nas verjel, da bo tako kruta in neusmiljena. Smrt nam je iztrgala enega zvestih tovarišev, sodelavca, družbenopolitičnega delavca in humanista — Romana Stana.

Roman Stana se je rodil leta 1922 na Blejski Dobravi. Še kot deček je spoznal gorja delavske družine v stari Jugoslaviji in njegova odločitev — boj za boljši jutri — je bila očitna.

Bil je borec Prešernove brigade, zvest sodelavec jeseniške železarne, in v krogu svojih sodelavcev je spoznal smisel in cilj svoje življenjske poti. Bil je pravi komunist, dober samoupravljalec, znal je vedno prisluhniti težavam drugih ter ob vsaki priložnosti priskočiti na pomoč.

Kljub upokojitvi ni poznal počitka. Ko se je priselil na območje krajevne skupnosti Zgornja Šiška, je z neutrudnim delom nadaljeval najprej v krajevni samoupravi, nato v družbenopolitičnih organizacijah naše občine. Zlasti je bil aktiven na področju LO in DZ, vključil pa se je tudi v vrste borčevske organizacije in ZRVS. Zaradi njegovega požrtvovalnega dela so ga izvolili v predsedstvo občinske konference ZRVS, kjer so mu zaupali vodenje propagandne komisije, predsedstvo OK SZDL pa mu je tudi zaupalo vodenje koordinacijskega odbora za pridobivanje mladih v obrambne poklice. Prav na tem področju je Stana nesebično žrtvoval svoje moči in čas. Neutrudno je obiskoval šole, predaval dijakom, jih navduševal za službo v JLA. Bil je gonilna sila pri delu obrambnih krožkov v šolah, saj jim je posvečal vso skrb, zavedajoč se, da so ti bodoča generacija naših oboroženih sil.

Še bi naštevali vrline, toda dovolj bodi sklepna misel: našega Romana Stane ni več, toda ostalo je njegovo plodno delo, ostal bo lik tovariša in sodelavca, ki ne bo zbledel, zlasti ne v krogu njegovih najdražjih, tovarišev, sodelavcev in nekdanjih soborcev. V stolpcih našega glasila Javna tribuna pa bo ostala velika praznina.

Jože Čurin